

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetéseket, hirdetések, felzárólamások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelen minden szombaton.

Hirdetési árak:

3 hasábos petitorsórt egyszeri hirdetésnél 20 kr., kétszerinél 15 kr., háromszorinál 10 kr. számítatnak.

"NYILTÉR"

minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes beiktatásnál 30 kr.

Bérmertelen leveleket nem fogadunk el.

A szegvári megyei székház rendeltetéséről.

A szegvári megyei székház azóta, hogy Csongrád megye székhelye városunkba tétetett át, árvaságra jutott s mindenféle kombináció annak hovafordításáról csúttörtököt mondott. A megyei közgyűlésen el lett ugyan határozva, hogy el kell adni; azonban az eladás nem sikerült. Egyes ember nem veszi meg, nem azért, mintha talán ezen épületnek nem lehetne hasznát venni; hiszen köztudomású dolog, hogy amit az uraság építtetett, főképp a régi jó időben, mikor sem meszet sem homokot nem kíméltek, az még egy ostromot is ki bír állani. Egyes ember azért nem veszi meg, mert az alföldön gyáriparról nem is álmodoznak a pénz emberék, s ily felfogás mellett ily épület soha sem fog elkelni. Szegvár község meg úgy gondolkozik: innen úgy sem vihetik el ezt a hatalmas épületet, minek fizetnék meg az árát, előbb-utóbb csak a miénk lesz, s azért ígért Szegvár község ezen épületért oly hitvány összeget.

Az eddigi kombinációk ez épületre vonatkozólag abban nyilvánultak, hogy vagy dohány beváltásra, vagy katonaság állandó elhelyezésére kellek felhasználni. Ámde ez esetek bármelyikében kétón áll az alku. Nem mondjuk, hogy a kincstár nem venné hasznát, ha talán ingyen adnók oda, azonban arról szó sem lehet, hogy a kincstár megvenné az épületet, mert — nincs rá szüksége.

Tehát mit tegyen a megye ezen régi székházzal?

Az eddigi kísérletekből világos, hogy sem el nem tudja adni illendő áron a megye, sem nem tudja kellő módon értékesíteni vagy felhasználni. Szerintünk azonban igenis van rendeltetése ezen épületnek, s mielőtt véleményünket nyilvánítanók, szükségesnek tartjuk előrebocsátani, hogy, dacára korunk vastag anyagi, realistikus irányának, melynél csak a száraz egyszeregy mérvadó, a törvényhatóságnak humanisztikus irányban is kell haladni, ez irányban is kell alkotni, mert meg kell valanunk, hogy Csongrád megye is valamint a kötelekébe tartozó városok humanus irányu intézmények dolgában nagyon, de nagyon is szegény — más megyék és városaik e téren kifejtett munkásságához képest.

Hogy egyebet ne említsünk, úgy megyénk mint területén fekvő városaik teljesen nélkülöznek egy tisztességes kórházat és szegények házat, mintha e megyében sem elesett betegek, sem véginésre jutott egyének nem volnának. Más vármegyék és egyes városok még a régi jó időkben gondoskodtak segélyre szorult polgáraik ellátásáról, nem különben magukra hagyott beteg polgároknak köz-költségen való ápolásáról s e célra monumentális épületeket emeltek, melyek mai napig hirdetik az előbbi korban működött és szerepelt férfiak humanisztikus irányu nemes gondolkodás módját. Ha megyénk haladni akar, ez pedig hivatása is, ne csak azon irányban haladjon, mely anyagi haszonnal kecsegtet, hanem humanisztikus irányban is. Erre pedig most nyílik alkalom, amidőn a sem el nem adható sem másképp nem értékesíthető szegvári székházat megyei kórháznak deklarálhatja s ez által azon megyék sorába lép, melyek e téren ily intézményt már régen létesítettek.

De miután tudunkkal a szegvári székház több különálló épületből áll, azt véljük, hogy azok közül a legalkalmasabbat kell kórháznak s szegények házának kiszemelni, a többit pedig el lehet adni Szegvár községének, melynek tudvalevőleg iskola épületre nagy szüksége van s szivesebben venne meg egy egyes épületet, mint az egészet, melyért, anélkül hogy azonnal kellően értékesíteni tudná, nagy összeget kellene kiadni.

Ez eszmét melegen ajánljuk úgy az irányadó körök, mint a megyei bizottsági tagok becses figyelmébe.

Az iparos tanonc-munka kiállítás szabályzata.

Mióta az iparostanoncok elméleti oktatására az ipari és közoktatásügyi miniszteriumok kiváló gondot fordítanak, ugyanezen gondjukat azok szakkiképzetésére is igyekeznek fordítani s a tanfelügyelőségek útján oda utasították az ipariskolai bizottságokat, hogy az iskolai év végén tartandó nyilvános vizsgálattal kapcsolatban az iparostanoncok munkáiból kiállítást rendezzenek.

Ez alkalommal nem terjeszkedünk az ilyen kiállítások jelentőségének fejtegetésére — más alkalomra tartván fel ezt — hanem kellő tájékozás és mihez tartás végett egyszerűen közöljük a helybeli ipariskola bizottságának ez ügyben megállapított szabályzatát.

1. § Az iparos tanonc-munka kiállítás célja: a tanoncok gyakorlati kiképzetésének elősegítése, fokozása, ellenőrzése s ez uton a jövő iparos nemzedék szak-képzettségének emelése.

2. § A tanonc munka kiállítás rendezi az iparostanonc bizottság — a saját kebeléből kiküldött bizottsági, továbbá az iparostanonc által e célra kinevezett választmányi tagokból és az összes iparostanoncok elnökeiből álló — állandó kiállítási bizottság által.

3. § A kiállítás minden évben április*) hónapban tartatik meg.

4. § A kiállításra rendszerint bejegyzett tanoncoknak szakjukhoz tartozó, sajátkezűleg készített munkái vétetnek fel olyképen, hogy a kiállítási szándékról a munka megkezdése előtt jelentés tétetik az iparostanonc igazgatója útján (11. §) a kiállítási bizottság s az illető iparostanonc elnökének, kiknek mindegyike a maga körében intézkedik, hogy a munka folyamata ellenőrizve legyen.

5. § A kiállítási bizottság mindenkor idejében intézkedik, hogy a kiállított munkák nem érdekelt szakértők által haladéktalanul megbiráltassanak. A birálatok ellen netalán emelendő, a kiállítási bizottság elnökehez benyújtandó panaszok felülvizsgálása végett ezen bizottság esetéről külön bizottságot alakít s az attól nyert jelentés alapján ítélt. Általában az érdem fokozatot a kiállítási bizottság állapítja meg, valamint a jutalmakat is az itéli oda.

6. § A kiállított tárgyaknál a főtekintet az azon kifejtett munka érdemét illeti, s e mellett a kiállított darab célszerűségét, tartósságát és jutányosságát izléssel párosítva.

7. § A nemes verseny emelése céljából a kiállításban részt vett és munkáik által kitüntet tanoncok ösztöndíjjakkal jutalmaztatnak. Ez ösztöndíjak következők:

a.) Elsőrendű ösztöndíj: egy bizonyos, mindenkor külön megállapítandó pénzösszegnek adományozása kitüntető oklevéllel.

b.) Másodrendű ösztöndíj: alkalmas rajzeszközök vagy szerszámok adományozása oklevéllel.

c.) Harmadrendű ösztöndíj: dícséző oklevél.

Az első rendű ösztöndíjjaknál a pénzösszeg takarékpénztári betéti könyvekben osztatik ki, s ez összeget a takarékpénztárból a tanonc — felszabadulása előtt csak szülei és gazdája együttes beleegyezése mellett veheti ki. Az ösztöndíjak számát és mennyiségét a körülményekhez képest a kiállítási bizottság állapítja meg.

8. § Minden kiállított tárgyra feliratik a kiállító tanonc és gazdájának neve, továbbá a birálat eredménye. A munka birálatánál a következő osztályzatok használtatnak: jeles, jó, középszerű, gyenge. Jutalom csak az első két osztályba sorozott tárgyakat illethet fokozat szerint. A gyengéknek vagy hiányosoknak talált munkáknál a birálat mellett a követendő helyesebb irány általánosságban jelzendő.

(Vége következik.)

Magyar színészet érdekében.

II.

(Befejező cikk.)

Tanulni sohasem szegény, annál kevésbé akkor, mikor ezzel városunk jó hírnevét a színügy pártolás terén meg kell menteni. S e tekintetben sokat tanulhatunk nemcsak alföldünk több nevezetes városától, hanem a vegyes ajku felvidéktől is.

*) A szabályzatba azért lett fölvéve április hó, mert eddig április hóban tartatott meg az iparostanoncok vizsgálata. Azonban mivel a szakminiszter nem engedte meg, hogy a tanítás 10 hónapnál előbb végeztesse be, azért már ez évben is július 26-ára van kitűzve a tanonc munkák kiállítása.

Mig egyes gazdag alföldi városok pl. Temesvár, Arad, Szabadka stb. mint erkölcsi testületek évi költségvetésükbe szoktak fölvenni bizonyos rendes összeget a magyar színészet előmozdítására, addig felvidéken az ügybuzgóság és hazafiság sugallata folytán 50—60 család oly mozgalmat tud megindítani, melynél fogva egy magyar színtársulatnak nem szabad deficittel működni, tudva azt, hogy a magyar eszme idegen ajku ellenségei a magyar színügy bukásán diadalünepet ülnének.

S kik állnak ezen hazafias mozgalom élén?

Maga a polgármester a városi tisztikarral egyetemben járnak elől jó példával, s gyűjtik a fillérek a hazafias missiót teljesítő magyar színészet támogatására s ezzel a magyar állami eszme megszilárdítására, a kultura emelésére.

Hát városunkban nincs-e igazi magyar ember, ki nemcsak magyarul beszél, hanem hazafias tette is kész? Avagy nincs az intelligens osztálynak egy központja, mely alapszabályszerű jelszavát a legnagyobb magyartól, Szécheynitől nyerte: a közművelődés zászlójának folytonos lobogtatása? Igenis van, s ez a kaszinó testület, mely egy elhunytt idevaló születésű jeles színész születési házat márványemléktáblával örökítette meg. Mi pedig azt mondjuk, hogy ne csak a holtakat dicsőítsük s csak elhunytuk után ismerjük el érdemeiket, hanem támogassuk a gyakran nyomorral küzdő élő színészeket is, kik mint a magyar nyelv mivelői s terjesztői ennek az alföldi magyar népnek vérszerinti rokoni, s mégis körünkben időzvéen nélkülözéseknél, nyomornak vannak kitéve, még pedig nem az ország valamely zugában, hanem az ország tisztán magyar ajku vármegyéjének székvárosában!

De még egyéb tényezőkre is vetjük szemünket ez ügynél. Ha a kaszinó mint első sorban hivatott testület ez ügyet kezébe veszi s testületileg fog a város közönségéhez támogatásért fordulni, e magyar város képviselői egy pár száz forintot ép úgy lesznek hajlandók az évi költségvetésbe állandó segélyösszegnek fölvenni, amint ezt a kisdodovára nézve tették. A helybeli egyetek, bármily szűk anyagi viszonyok közt mozognak is, szintén nem fognak +... maradni, hisz egy kis fölőleg minden egyet +... zársmadásában szokott szerepelni s ebből jut is, marad is.

Vége szabad-e megfedekezünk a nemes, minden jó és szép iránt lelkesülő mindkét nembeli fiatalságról? Épen ez a fiatalság buzgólkodott legnagyobb mértékben, midőn mult évben a folytonos deficittel küzdő társulaton gyűjtés útján kellett segíteni. Ösztöndíj megváltjuk, hogy ettől a lelkes s ügybuzgó fiatalságtól legtöbb eredményt várunk s föltéve, de meg nem engedve, hogy a magyar színügy érdekében emelt szózatunk eredmény nélkül hangzanék el, meg vagyunk győződve, hogy ugyan e szózatunk ifjuságunk fogékony szívében visszhangra, termékeny talajra fog találni s ő fogja alakítani a színügypártoló bizottságot, anint egyéb városokban is az ifjuság buzgólkodik első sorban ez ügyben.

Kijelentjük, hogy egy kis ideig várakozó állást foglalunk s megígérjük, hogy minden követ fogunk megmozdítani ez ügy érdekében, de a magyar nemzeti kultura egyik lényegese ágának, a magyar színészetnek az ország legmagyarabb vármegyéjének székvárosában való bukása csorbát ejtene e város hazafiságának jó hírnevén, ennek pedig megtörténni nem szabad.

Tehát munkára fel! a magyar kultura és Szentés város jó hírneve érdekében!

Séta a tündér-városban.

(Kiállítási levél.)

A városligeti vén nyárfasor kezd tollasodni. A tavaszi enyhe meleg napsugár rügyeket, bimbókat, leveleket fakasztott a letarolt galyakon s ma már az öreg, barna kérgű fák fiatal lombruhába vannak öltözve.

Az ezüsthéber levelek ott fent titokzatosan zördülnek össze s ámulva bólintgatják fejüket, midőn alátérítik arra a százfornyó városra, mely alattuk eiterül. Valami csodaváros az, tündérek által elővárosolva. Hiszen mikor az őszi szél lesodorta őket, még csak a kietlen mezőség fölött kavargotak a légben.

Élékség uralkodik az egész területen. Tavaly még csak a sétáló fővárosi közönség csevegése, a vasárnapi nyugalmat élvező cselédség és mesterlegények dévaj kacsagása zavarta meg a kies fenyőerdő zizegését, ma pedig ezernyi ember tett-vett, lótot futott, furt-faragott lázasan a kiállítás bekerített területén. Kocsik robogása, gépek zakatolása, kalapácsütések zaja, földhordó kocsik döcögése, munkások dalolása, festőlegények füttyölése egy örökös zagyva hangtömeggé olvadt össze, melyből csak itt-ott hallatszott ki egy egyes harsány vezényszó, mint a csaták zajában a vezér parancs-szava.

Harcra készültek itt is.

Harcra a külföld előítéletei ellen. Bekés háboru a külföld iparával és kereskedelmével. Tértfogalás lesz ez az igazi kulturális haladás terén és versenye az érdemnek a szelhamosság, a tisztességes szolid iparnak a fő ületes, a hitvány munka ellen.

Ezért épült az az impozáns város, ennek befoga dására emelték azt a száz templomot, melyeket együttvéve „Budapesti általános orsz.-kiállítás“ nak neveztek el.

A kiállítás megnyílt s ez a terület megnépesült a népek százezeivel:

A nagy iparsarnok belseje meglepő képet nyújt. Egy kis város épült a palotában. Apró üvegpaloták, melyek a legdiszesebb stílszerűséggel vannak összekombinálva, diszes faragású állványok épültek a tágas teres galériák alatt s a háttérből impozánsan emelkedik föl az óriási orgona, mely ha megzendül, hatalmas hangjait százezrosan veri vissza a mennyezet és a kupolának óriási öble.

Közel van az iparsarnok déli bejáratához a eredészet i pavillon, mely a kiállítási területnek egyik legszebb épülete. Óriási fatörzsek veszik körül, s maga a pavillon természetes, mohos fahasábkokkal van kirakva s hasonlít egy svajci vadászlakhoz. Benne fel van állítva mindaz, amit az erdészet és erdészeti szakoktatás mai előre haladott állásában Magyarországnak fölmutatni képes. Itt van elhelyezve Rezső trónörökös érdekes vadászati kiállítása is. De leginkább fogja vonzani a közönséget ez épülethez az a kilátás, melyet tornyából az egész kiállításra és a környékre vetni lehet. A szem alig tud betelni e ragyogó képpel. Maga a kiállítási terület ezeféle kaleidoskopszerű változatosságával, kitűrőlhetetlen benyomást tesz a lélekre.

A műcsarnok épülete külsőleg is meglepő. A hazai majolika ipar e palota építésével remekelt. Azok a quirlaundok, fizek, parkányok és fülkék, melyek majolika betéttel vannak díszítve, a legkiválóbb tanúbizonyosságát képezik annak, hogy a majolika építkezéseinknél maholnap nélkülözhetlenné lesz. A tágas, felülről világított nagy teremben el vannak helyezve a képek. Ezekről még korán volna szólni, de konstatálhatjuk azt, hogy hazai művészeink, eltekintve Munkácsy Mihály, Bencur Gyula, Lícenmayer Sándor, Lotz Károly, Than Mór, Vastagh György festőinkkel, néhai Huszár Adolf, Kiss György és Strobl Alajos szobrászaikkal, tehetségük legkiválóbb termékeivel szállnak versenyre a magyar művészet hírnevéért.

A keleti pavillon előtt megállva különös benyomást érzünk. Az épület frontján egy hatalmas csúcsban végződő gömbölyű kupola emelkedik, mellette két oldalt 4 kisebb hasonló, és köröskörül 20 egész kis gömb tartítja az épület tetejét. Az egész épület bizar keleti parkányfestéssel van körülveve. Az épület egy tágas csarnokból áll; közepén kanyargó lépcső visz fel a karcú magas minaretbe, két oldalt pedig ferde irányú szárnyak húzódnak. E csarnokban van bemutatva Szerbia, Románia, Bulgária, Rumélia s a többi keleti tartom-

nyok ipara és mezőgazdasága. A csarnok kiállítási tárgyai fogják alapját képezni a fővárosban létesítendő keleti múzeumnak.

A magyar csárdák a szegedi, debreceni, h.-m.-vásárhelyi és munkácsi csárdák által vannak bemutatva; valamennyi jellemző galambducos kapujával, szalmafüdelével és fűszítéseivel. A szegedi csárda homlokzatán hármás felirat ékeskedik, de tulajdonosai, a derek szegedi polgárok, még ebben sem tagadhatták meg tösgyökeres magyar voltukat, mert a magyar mellett a német és francia felirat (előzékenységből a külföldi látogatók iránt) ekként olvasható: „Szegeder Fisch-csárda“ és „Szeged poisson csárda.“ Magyar legyen az a német vagy francia, aki ezt meg fogja érteni.

A háziipari csarnokban nemcsak hazánk háziipara, hanem a hazai népviselet is be van mutatva. 42 fülkére van beosztva az egész tágas csarnok. Minden fülke egy egy parasztszobát képez ágygyal, asztallal és egyéb házi berendezéssel s minden fülkében van egy pár viaszalak, melyen híven van bemutatva az illető vidék férfi és női viselete. Ez fogja képezni alapját a létesítendő ethnographiai múzeumnak.

De ki győzné elősorolni az összes, százat meghaladó épületeket? Köteteket lehetne ezekről írni már ma is, amint hogy egész vaskos kötetet képez az a legközelebb megjelenendő kiállítási kalauzban is.

Futólagos áttekintés, amennyi egy szűk keretben elter, elég érdekeset jegyezhet ugyan föl, de korántsem azokat és semmi esetre se mindent.

Ezer meg ezer aprósággal találkozunk utközben, a mi figyelmünket leköti. Az egyik érzékünkre, a másik lelkünkre hat, az egyik komoly figyelmet ébreszt, a másik jó kedvre hangol s miúgyan megvan a maga érdeklődést keltő oldala. Vajha a nagyközönség megértené azt a magasztos néma szöveget, melylyel a kiállítás a munka győzelmét hirdeti s vajha minél többen sietnének azt felkeresni, tanulmányozni s vajha tudást merítenének az előttük álló nyitott könyvből, mely veritékeseppel van megírva!

A felér nyárfák zizegő levelei tapsolnak örömlökben, a platánok vidáman bólintgatnak alá a tündéri városra s a törpe fenyő tülevelei susogva beszélnek a büvös látományról, mely itt előtűnik az ezeregyéj mesejének képmásaként meglevevül.

Orion.

Világfolyása.

Országgyűlés. A képviselőház a Rába folyó szabályozásáról szóló törvényjavaslatot az ellenzék kifogásai dacára apr. 27-én általánosságban, 28-án pedig részleteiben is megszavazta. Ép úgy fogadtatott el a földadó-kataszter nyilvántartásáról szóló törvényjavaslat, habár ezt is ellenezte az ellenzék. Érdekesek voltak ama válaszok, melyeket Tisza Kálmán miniszterelnök Trutia Péter és Babes Vince román nemzetiségű (oláh) képviselő interpellációira adott. Az első az Aranyos-Torda megyei Lupsa községben, a g. kath. templomban márc. 1-én, a Hora-Kloska ünnepély alkalmából megkísérlett isteni tiszteletnek, állítólag csendőrök fegyveres erejével megátlására vonatkozott, melyre a miniszterelnök az interpelláló állításait hivatalos adatok nyomán megcáfolya s a valódi tényállást előadva, a többi között kiemelte, hogy a magyar állam nem olyan gyöngye, miszerint az ilyen tüntetés veszélyeztethető, de az tény, hogy a magyar állameszme, a magyar faj és a magyar nemzet ellen igen is volt szándékban ilyen tüntetés, s bár a kormány a nemzetiségekkel szemben is mindenkinek meghagyja jo-

gát, s nem gátolja a törvényes korlátok közötti fejlődést, de ott, a hol valaki e korlátokon túlmenve a magyar állam biztonságához akarna nyulni, mig Isten neki (Tiszának) erőt ad, az illetőnek körméire ütni kötelességének tartandja. Harsány, általános eljenzés tört ki e nyilatkozatra, valamint arra is, midőn Babesnek az iránti kérdésére válaszólag, hogy a miniszterelnök hol, mikor és mivel a nemzetiségi összeesküvéseket fedezett föl a magyar állam ellen, a többi között a ház általános helyeslése mellett azt mondta, hogy követi a keretész példáját, a ki, ha észreveszi a vakondok munkáját, nem csap lármát, hanem meglesi, mikor a vakondok feje kibúvik, akkor levágja, — „én is — ugymond — figyelemmel kísérem, tudom is nagy részben, hogy kik úzik e vakondok munkát s megvárom, mig levegőre ütök fejüket, akkor majd leszámolok velök.“ A ház mindkét választ tüntetőleg vette tudomásul, mintha sejtette volna, hogy épen abban az időben Zágrábban olyan „testvéri“ nyilatkozatok történtek a tartománygyűlésen, a melyekkel szemben Tisza szavai sokkal enyhébbek. A muszkának segítségül hívása, a magyar nemzet leverése nyíltan hirdetteték a tartománygyűlésen a nélkül, hogy a szónok az elnök által rendre utasították, nem is esoda, ha belefárad, tapaszta, hogy figyelmeztetéseit: „Te magyar pandur“ s ehhez hasonló gyöngéd címekekkel viszonozzák. Gr. Khuen-Héderváry bán pedig ereje tudatában stoikus nyugalommal nézi e vergődést s meglecközötti ugyan a Starcevicseket kegyetlenül, de a parlamenti illemet sértő kifakadásait teljesen ignorálja. Az egész országra nézve nagyfotosságu kérdés foglalkoztatja most az országgyűlést, t. i. a víz jogról szóló törvényjavaslat. Az ellenzék a tárgyalás elhalasztását indítványozta, hogy a javaslatot kelően tanulmányozhassa, mindazáltal a többség azonnali tárgyalását kívánta s jelenleg az általános vita folyik.

Országos kiállításunk — mint mult számunkban jeleztük — f. hó 2-án nyitott meg király ő Felsége által, az uralkodóház számos tagja és külföldi követségek jelenlétében. A király megnyitó beszédében örömeinek adott kifejezést, hogy hazánk a kulturállamok közt minden tekintetben méltó helyet foglal el.

Angol- és Oroszország közt — szent a béke. Midőn az orosz hadgyűmmiszter Finland mozgósítását már elrendelte, az angol parlament pedig 132 millió forintot egyhangulag szavazott meg hadi célokra — egyszerre szappanbuborékká változott a háboru. Az angol kormány annyira ment az engedékenységekben, hogy Sir Péter Lumsdent, az angol határszabályozó küldöttség katonai főnökét, ki Komarov orosz tábornok minden állításait sorra cáfolta, hazahívta. Gladstone kormányának azzal indokolta ezen intézkedést, hogy a határkérdés sarkalatos pontja Londonban fog megvitatás alá kerülni s ez a körülmény a további intézkedésekben némi módosítást tesz szükségessé. Más hírek szerint az orosz kormány azt a határozott kijelentést tette volna, hogy Herátot sem most, sem a jövőben nem szándékozik elfoglalni.

„SZENTES és VIDÉKE“ TÁRCÁJA.

ILONA.

— BESZÉLY. —
(Folytatás.)

Volt ilyenkor öröm és csókolódzás az erdészné részéről! Egy ily alkalommal elmondta neki a kis leány, hogy már nem sokáig fogják őt látni, mert ő méltósága Grácha vízsi tanulni az apácákhoz, kik minden szépre megtanítják az ilyen kis leányokat. És valóban így történt, mert mire az erdő lombjai sárgulni kezdtek, megjelent a 8 éves viruló szép gyermek egy inas kíséretében az erdészlakban, búcsút veendő a jó emberektől.

Az erdészné könyek között ígértette meg vele, hogy nem fogja elfelejteni, s emlékül adott neki egy finom gyöngyház olvasót.

„Isten vezéreljen, kedvesem,“ mondá, megcsókolya úde arcát és kis kezét, „ne feledkezzél el a szegény erdész néiről.“

V.

Az idő feltartóztatlan kereke egyre forog, egy pillanatra sem áll meg, sem a boldogok, sem a boldogtalankok kérésére; útközben út és gyögyit sebeket, megtanít felejteni, a hitetlent hívóv és viszont teszi.

Minden megváltozik idővel, csupán az anyai szív marad ugyanaz. Neki nem szab az idő határt, csakúgy szereti gyermekét idő múltával mint azelőtt, sőt néha még a megholtakat sem szereti kevésbé mint az élőt.

Ilona már 8 éve, hogy a gráci sacré ceour apácák zárdájában neveltetik, mely idő alatt szép és értelmes hajadonná fejlődött. Ifjú életének derült égét még soha sem borítottak fellegek, nem ismerte a nyomort, mert jölteve a nemes grófné mindennel elárasztá őt, minnek egy új sziv örülni tud, s ugyanezért feltűnt a grófnénak — midőn a zárvizsgálat után Grátzba ment, hogy

Ilonát szokás szerint magával vigye a közeli kies fekvésű radegundi fürdőbe, — Ilona szomorúsága, s midőn ennek okát kérdeze, az szó nélkül könyes szemekkel nyujta át pár levelet, melyek Luiza aláírásával Budapestről keltező pár hó előtt irattak az anyai fájdalom és kétségbeesés szomorú hangján, feltárva a leányka előtt származásának titkát s kérve őt, hogy vesse meg a grófné nagylelkűségét, melyet egykor vele is éreztetett és mégis kész volt őt, a tapasztalatlan leányt sorsára bízni.

Tudatá, hogy ő Budapesten a Nádor-utcában lakik, fésülés és művirágcsinálásból él, mely, ha nem valami fényesen jövedelmez, de elég lesz arra, hogy vele együtt megélhessen.

Biztatá továbbá, hogy magát itt is képezheti tovább, s könnyebben kaphat nevelői állást mint bárhol, miután ő sok nagy családdal jön összeköttetésbe stb.

„A nyomort!“ kiáltá a grófné végig olvasva a levelet, „hogyan merészel így írni?! Le kellene őt tartóztatnom!“ lihegve a méregtől s szétépte a levelet. „Nincs neki hozzád semmi köze! Avagy ha többre becsülöd egy hitvány kalandornő ámitásait, ám legyen!“ tevő hozzá göggel; „én javadat akartam, de nem állok utadba; tégy, ahogy jobbnak látod, én mindenkor fogok találni olyat, kinek pártfogásomra szüksége van, s minden esetre halás is lesz érte,“ mondá elfordulva, mire Ilona terden állva kért tőle bocsánatot, ígérve, hogy nem fog ama levelek írójára gondolni sem többet.

„Azt akarom,“ mondá a grófné felemelt fejjel, „hogy el se fogd a levelet, ha netán még merészelne X grófné gyámoltjához közeledni.“

„Nem fogdom el,“ mondá a leányka, a grófné kezét csókjaival árasztva el; „mindenben úgy teszek, mint azt méltóságod parancsolja.“

„Tudod gyermek,“ mondá erre a grófné, szép fehér kezét nézegetve, „... tudod, én tulajdonképpen nagyvőnök vagyok, tehát nevezd így: Clair néni, vagy tante Clair, haem tudd meg azt is, hogy csak addig

leszek rád nézve az, mig az általam gyűlölt rokonaidtól távol tartod magadat.“

Ezzel aztán el is mondott mindent, soha többé egy szóval sem említve semmit. S midőn jobbnak vélte a leánykát maga mellett tartani, a radegundi fürdőzés után nem vitte őt többé Grátzba, bár egy darab ideig gondot adott neki, hogy tulajdonképpen mit is tegeyen vele otthon? Bemutassa-e a forangú köröknek mint távoli rokonát, vagy csak mint gyámoltja szerepejen, avagy újra az erdész lakba küldje?

„Nem,“ mondá magában, „mint távoli rokont fogom bemutatni, így legtöbb jogom van hozzá, ő szép és művelt, nem lesz okom miatta szégyenkezni.“

Be is mutatta a legközelebbi őszi hangversenynek és meg lehetett ő méltósága elégedve első fellépésével, mert többen gratuláltak neki a szép és művelt leánykához, dicsérve szerény magaviseletét, mignem egy leányos mama irigykedve tekintett rája, elgondolva, hogy e szép finom leányka még egyedüli örököse is lehet X. grófnénak. Volt eset, midőn maga a grófné is gondolt erre, de várta, hogyan fejlődnek e körülmények.

Nyílt házat tartott egyszerre, s ő, ki eddig annyira kerülte a zajt, most örült, ha minél többen keresték fel termet, hízelt hűségének, gyámoltját, kegyencét, mint neveztek, hámulva látni, meg lévén győződve, hogy minden szép tulajton, melylyel a leányka bír, az ő érdeme, sőt szépségét is tőle származottnak hitte.

Ezen hitében megerősítette azon körülmény, mely szerint Ilonát sokan az ő leánykori életnagyságu, olajba festett arcképeivel hasonlították össze. És mintha kárpótolni akarna magát az elmulasztottakért, vitte szép kegyencét mindeufelé, hol mulatságra volt kilátás, s eddig csendes ternei, melyeknek falától az ósyták és anyák is csodálkozva látszottak lenézni, csak úgy viszhangzottak a zene és hullámozó jó kedv zajától.

(Folyt. köv.)

— **Hymen.** Novák Károly, gr. Károlyi Alajos stoma uradalmában ujonnan kinevezett ispán, múlt hó 11-én jegyet váltott. Kovács Imre magocsi uradalmi kaszárának művelt és bájos leányával, Ilka kisasszonnyal. Az ég áldását és zavartalan boldogságot kívánunk a kedves fiatal pár frigyéhez!

— **Koncert.** Mint halljuk, a kaszinói választmány egy koncert rendezését határozta el s ennek megtartására f. hó 21-ke lett kitűzve. E határozatnak igen örülünk s előre annyival is inkább ajánljuk a kaszinói választmány fáradozását a művelt közönség pártfogásába, mert a közönség magatartásától s pártolásától függ az, vajjon érdemes lesz-e ily szórakoztató estélyt többször is rendezni vagy sem.

— **Tervezett vasutunk érdekében** — mint halljuk — már a jövő héten kezdik meg a részletes vasutiterv kidolgozását. Továbbá az illetékes miniszterium értesítette a vasutügyi végrehajtó bizottságot, hogy f. hó 15-én Budapesten jelenjen meg a vasutépítési engedély kiadása végett. Csak ne felejtsek ki a 100.000 forintnyi államszegély megadását az engedélyezési okmányból!

— **Vasutügy.** A szajol-kunszentmártoni helyi érdekű vasut műtan-rendőri bejárása f. hó 13-án fog Gyöngyösi osztálytanácsos vezetése alatt megtörténni. A vasut ünnepélyes megnyitásakor pedig az odaváló korcsolyázó és csolnakázó egyesület majálisát rendez, melyre az előkészületek nagyban folynak. Bárcsak mi is volnánk már abban a szerencsés helyzetben!

— **Gyászhir.** Kabay Antal, a helybeli m. k. adóhivatalnál tisztviselő, f. hó 8-án korán reggel elhunyt. A gyászhirot hozó jelentés következőleg hangzik: Özv. Kabay Antalné, szül. Antal Vilma a maga, valamint szülei és rokoni, továbbá a megboldogult testvérei nevében is fájdalommal telt szívvel jelenti a szeretett és felejtethetetlen emlékü férj-, vő-, rokon- és testvéreinek, Kabay Antal, m. kir. adóhivatali tisztviselőnek, életé 44 ik, holdog házasságának 4-ik évében, folyó 1885-dik évi május hó 8-án reggel 3 és fél órakor, hat heti súlyos szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült teteme f. évi május hó 10-én délután 5 órakor fog a hely. hitv. egyház szertartása szerint — Bartha János aljárásbíró úr házából — a ref. közp. temetőbe örök nyugalomra tetetni. Béke legyen porain.

— **Egyleti tisztujtás** volt f. évi május 3-án délután a helybeli 48-as népkörnél megtartott közgyűlés alkalmával. Pólya a Ferencz tanár, a kör eddigi elnöke, egyhangulag elnökké választott, azonban ezen tisztségre többek kérelmére sem fogadta el, kijelentvén, miszerint a körnek ezután is tagja, az elveknek hű bajnoka leend. Sima Ferenc és Pataki Imre ajánlotta az elnök választást egy ujonnan kitűzendő határidőben megemteni, Udvardi Sándor ajánlta Nagy Imre városi tanácsnokot elnökké megválasztani. Az elnök választásra nézve egy újabb közgyűlés megtartása határozottat. Al-elnökké Pataki Imre, főjegyzővé Beszedes István, aljegyzővé Lakos János, pénztárnokká Kanfi H. Lajos, zászlótartóul Fekete Nagy Ferencz egyhangulag megválasztatták. A 20 választmányi tag és a 8 póttag megválasztásánál titkos szavazati útfán szavazott 72 egyén, megválasztottak a következő sorrendben szavazati többséggel: Soós Ferenc 72, Molnai Bálint 67, Egri Szilágyi János 67, Varga Sándor 66, Nagy Imre 66, Kálai Pál János 64, Somodi Sándor 64, Balogh Benjámin 63, Borsos Lajos 62, Gálfi Sándor 60, Sárdi János 58, Doma Bálint 54, Bajcer József 49, Pokomándi Ferenc 49, Lakos Sándor 46, Pólya Ferenc, 46, Berényi Gergely 44, Sima Ferenc 41, Csúcs Sándor 35, Pataki József 34, választ. tagok. Póttagok: Udvardi Sándor 33, Páhi Sándor 30, Csákó Balogh Ferenc 30, Juhász Antal 29, Kiss Mihály 24, Szijártó Sz. Mihály 23, Juhász Mihály 21, Keresztes Tóth Ferenc 21. A szavazás eredménye kihirdetvén, választási elnök a bizalomért köszönetet nyilvánítván, a közgyűlés véget ért.

— **Tiszteletbeli tagok.** A helybeli 48-as kör múlt vasárnap tartott közgyűlésében Szivos Béla és Buday József, a körnek egykor kiváló s buzgó tagjai, tiszteletbeli tagokká lettek megválasztva. Éljenek!

— **Értesítés.** Értesitem a helybeli kereskedőket és iparosokat, hogy a tanítás az ipariskolában f. hó 11-étől kezdve egészen a nyilvános vizsgáig hetenként csak kétszer fog tartatni, még pedig a II. és III-ik osztályban délután 5 óráról 7-ig, az előkészítő és I. osztályban fél 6 óráról fél 8-ig. Az elnökség megbízásából közli Szentes, 1885. május hó 7-én, Zoó János iparisk. igazgató.

— **Hazafias tett.** A helybeli kaszinó és a gymn. tanf. polgári iskola tanári kara az erdélyi magyar közművelődési egyesületbe testületileg rendes tagokul léptek be. Bárcsak más testületek is követnék e példát és támogatnák az erdélyi magyarságot az idegen nemzetiségek tulterjeszkedései ellen.

— **Tanítógyűlés.** F. hó 29 és 30-án a „Csongrád-megyei-tanítótestület” Szegeden évi rendes közgyűlést tart, melyben nemcsak a megye kötelekibe tartozó községeknek, hanem a megye területén fekvő H.-Mj.-Vásárhely és Szeged községi elemi és polgári iskolai tanszülei is tartoznak részt venni. Örülnek is ennek — a deákok!

— **Védoltás.** Dr. Czukermann Soma, helybeli orvos, a himlő elleni védoltást már megkezdte és minden vasárnap délután végzi lakásán.

— **(Beküldetett.)** Az előbbi esztendőben igen sűrűn történtek felszólalások a f. hó 11-étől kezdve egészen a nyilvános vizsgáig hetenként csak kétszer fog tartatni, még pedig a II. és III-ik osztályban délután 5 óráról 7-ig, az előkészítő és I. osztályban fél 6 óráról fél 8-ig. Az elnökség megbízásából közli Szentes, 1885. május hó 7-én, Zoó János iparisk. igazgató.

— **Ipartestület** létesítése végett hirdetésünk rovatóban olvashatják helybeli iparosaink városi iparhatóságunk értesítést, mely szerint városunk iparhatósága az új ipartörvény értelmében s az iparosok többségének kérésére egy általános ipartestület létesítését határozta el. Ebből kifolyólag értesítettük a képvisítéshez költött mesterséget űző összes iparosok, hogy az e végből megtartandó közgyűlés f. hó 27-ére d. e. 9 órára a városháza tanácsforméba van egybehíva. Ennek a közgyűlésnek az ipartestület megalakulásának kimondása után feladata lesz: az ipartestület számára a helyi viszonyoknak és az egyes ipartársulatok érdekeinek megfelelőleg alapszabályokat kidolgozni. Mint halljuk, ezt megelőzőleg több tekintélyes iparos jövő hét folytán előértekezletet fog tartani, hogy az alapszabályokra nézve még a közgyűlés megtartása előtt megállapodásra jussonak s a közgyűlésen minden hosszantartó tanácskozás vagy vitaközös elkerülhető legyen.

— **Előértekezletet** hívott össze f. hó 6-án azaz múlt szerdán délelőtt 11 órakor a városháza tanácsforméban, Sima Ferenc ipariskolai bizottsági elnök, mely értekezletre a helybeli ipartársulatok elnökei is meg voltak hívva. Ez értekezlet célja volt: az ipartársulati elnököket tájékoztatni az iparostanács munkáiból rendezendő helyi kiállításról, továbbá hogy a kiállítás ideje megállapítások s kiállítási bizottsági elnök választások. A bizottság ismerve már előre a kiállítási szabályzatot, melyet lapunk mai száma is közöl, a kiállítást július hó 26-ára tűzte ki és a kiállítási bizottság elnökül Balázsovits Norbert ipart. bizottsági tagot választották. Minthogy a kiállítási rendezése s annak teljes keresztül vitele a kiállítási bizottság teendői közé tartozik, az értekezlet ezzel véget ért.

— **Híres város az alföldön Kecskemét,** így szól egy magyar nótá, s e híres alföldi város ifjai ugyancsak hódítgatják a szentesi hajadonokat s vizsik magukkal. A most lefolyt héten is előbb Halász Szabó Józsefnek, későbbben Sréter Ferenc polgártársaink leányait vitték esküvő utáni napon Kecskemétre, s ezt a szentesi ifjak eltűrik!!

— **Majális.** Az idén egészen más alakban fog megtartatni a helybeli deákok majálisa az előző évekhez képest. Eddig ugyanis a sátorépítés először sok költséget igényelt, másodsor a tanulók figyelmét egy héttel előtte a tanulástól elvonta, harmadsor esős időben nem lehetett használni, dacára a sok költségnek; a tanterem pedig sem kicsiségüknek sem rendeltetésüknek fogva nem arravalók, hogy azok tánc- és éttermekül szolgáljanak. Azért ez évben, még pedig kedvező időjárás esetén jövő héten szerdán délután zeneszó mellett kirándulás terveztetik a városi epreskertbe, hová a tanulók, illetve szülei a szükséges elemzősínát magukkal vihetik s mindjárt délután kezdődik a mulatság, hogy ez este 9 órakor véget érhesen.

— **Iskolánk muzeumát** az új tanszerek megtekintése céljából már eddig is több hölgy és férfi tisztelte meg látogatásával. Az édeklődőket ezután is minden szombaton d. u. 2 óráról kezdve szívesen kalauzolja a szaktanár.

— **Életunt-vitéz.** Szabó Mihály helybeli illetőségű katona a 101. számú sorsvalogezredtől B. Csabáról megszökött és itthon vélte védkötelezettségét letölteni. Azonban a csendőrség ezt megneszelvén, őt üldözöbe vette, ki futva menekült és elkeseredettségében bele futott a kurecába, hol véget vetendő volt életének, de az átkozott sors még e komoly szándékából is gunyit űzött, mert őt oly helyre vezérelte, hol a víz csak térdén felül ért s így hárba igyekezett — hasra fekvé bár — magát elvezetni, mert a csendőrség nyomban érkezett és kiűzte őt a halál torkából. Szabó Mihály visszazállított ezredéhez s most kétségkívül biztosítva van a hasonló életveszélyek ellen.

— **Az országos kiállítást** egész tartama alatt külföldi figyelemre fogjuk méltatni s lapunk minden száma fog egy érdekes közleményt hozni a kiállítás köréből s egyes részleteiről.

— **A körös-tisza marosvölgyi** érdekelttséghez tartozó birtokosokat Horváth Gyula kormánybiztos — mint értesülünk — az érdekeltségnek ármentesítő és belvizszabályozó társulattá való alakulás f. hó 17-ik napjára Szentesre hívta össze közgyűlésre, mely Csongrád-megye székképpületének nagy termében fog megtartatni. A közgyűlés társulattá való alakuláson kívül az alapszabályok megalkotása iránt is érdemlegesen intézkedni fog.

— **A szegedi háziurak.** Az egész föld kerékiségén sincs oly könnyű dolog háziurra lenni, mint Szegeden, de a háziuraság sehol sem oly átkos teher, mint Szegeden. Budapesten legboldogabb emberek a háziurak, Szegeden megfordítva van. Olyik háziur még rá is fizet a házára, csahogy megszabaduljon attól. Szomorúan illusztrálja a szegedi állapotokat a következő nyilatkozat, mely a „Szegedi Napló”-ban jelent meg s mely szóról szóra ez: „Alólírott Rókuson a hétvezér- és tavasz utcai házamat, melynek felépítésébe 3000 frtot fektettem és 7700 frt államkölcsönt vettem fél, miután örökösen lakos nélkül volt, s ha akadt is egy egy, fizetni azok nem tudtak. — Schleimer Kálmánnak elajándékoztam, kinek e szívességért a lakóknál fenmaradt kövételésemet díjjal adtam. Az átiratási költséget is én fizettem. Szeged, 1885. ápril 25. Vaskovics Antal.

— **Győri Vilmos utódjau,** mint a fővárosi lapok írják, a budapesti ágost. magyar egyház hívei Zelenka Pál miskolci és Laukó Károly kecskeméti lelkeszek neveit emlegetik.

— **Ujabb Tisza-nász.** Dr. Tisza István, a miniszterelnök fia, eljegyezte Mező-Nagy-Csánban Tisza László leányát: Ilonka kisasszonyt. A jegyesek tudvalevőleg unokatestvérek.

— **Tisza Kálmán** leányának, Tisza Paulának, br. Radvánszky Bélával való egybekelésé alkalmából az orsz. kisdévidő egyesület budapesti árvaleányházában egy árva számára 1000 frtos alapítványt tett. Ez a legszebb jellemvonása a női szívnek!

— **A budapesti országos kiállítás** ünnepélyes megnyitása múlt szombaton déli 12 órakor nyitattott meg ő felsége a király, és Rudolf trónörökös, mint a kiállítás védnöke által. Az ünnepélyes aktuson részt vettek 6 cs. kir. fenségeik a főherceg urak és asszonyok, valamint a jelen levő idegen magas vendégek közvetlen kíséretükkel, a miniszterek és az orsz. kiállítási bizottság, számos hazai főméltóságok s zászlósok. A kiállítás mellő a nemzethez és fennem hirdeti egész Európának: „El magyar, áll Buda még!”

E rovatunk folytatása a mellékleten.

Gazdászati és üzleti értesítés.

Szentes, 1885. máj. 8.

Rég az ideje, hogy oly szép májusunk nem volt mint a jelenlegi; három hónapi szárazság után meghozta az óhajta várt esőt az egész országra. Vetésünk, kereteink úde fejlődésnek indultak. Most már jó lesz igyekezni a búzát, árpat, az acattól, a fákát pedig a pókhernyótól megtisztítani, mert nemcsak az idej, hanem a jövő évi termést is el fogja pusztítani.

Gabona árainkra érzékeny hatással lett ugy a termésmézi változás, mint a politikai viszonyokból fejlődő békés hangulat, mennyiben a hét folytán 50—60 kr. áresést lehetett észlelni minden féle gabona áránál. Búza ugyanis 78—79 kilos kelt 8 frt 40 kr. 8 frt 50 kr. 76—77 kilos 8 frt 8 frt 25 kr. Árpa (köböllel) 5 frt 20 kr. 5 frt 40 kr. Kukorica (köböllel) 5 frt 30 kr. 5 frt 60 kr. Zab (köböllel) 4 frt 60 kr. Szalonna mm. 40—41 ft.

NYILTTÉR.

2. A falun vagy pusztán lakóknak

nem ajánlható eléggé, hogy a háznál mindig készletben legyen egy doboz Brandt R. gyógyszerész-féle svájci labdac, hogy a rögtön föllépő bajokban (székrekedés, kólíka, vértelülés, máj és epebajok stb.) e biztos és legkisebb fájdalomt sem okozó házi gyógyszer (egy doboz ára 70 kr, a gyógyszerárakban) azonnal használhassák. Minthogy Magyarországon Brandt R. gyógyszerész svájci labdacainak különféle utanzatai léteznek, arra kell gondosan figyelni, hogy minden dobozon cégjeggyűl egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása meglegyen.

Székfűvirág, buzavirág, pipacs- és ökörfarkkóróvirág — gyógyszerári célra megvétetik Podhradszky Ferenc gyógyszerésznél.

TANONCUL

egy jóra való fiú, ki legalább
négy elemi osztályt végzett,
nyomdámba azonnal fölvetetik.

Balázsovits Norbert
nyomdatulajdonos.

Hirdetmény.

A Kunszentmártontól Szentesig vezetendő helyi érdekű vasút engedélyezési feltételeinek tárgyalására, a nagyméltóságú közmunka és közlekedési m. kir. miniszterium 11650 sz. a. kiadott intézményeivel a határidőt kitűzven, a végrehajtó bizottság a részletes tervek felvételével és a helyszínen leendő kidolgozásával, az erre vállalkozó mérnököket megbizta, kik is a részletes felmérések és a vasut vonal kijelölését már a holnapi napon megkezdik.

Ennek folytán a polgármester, ugy is mint a vasutügyi végrehajtó bizottság elnöke részéről felhivatik a lakosság, hogy a felméréseket teljesítő mérnök urakat a munkálatok végzésében senki háborítani ne bátorokdjék, az általok a földbe beállítandó karókat és cölveket senki meg ne rongálja, helyéről el ne távolítsa, figyelmeztetvén, miszerint mind az, ki ezen tilalom ellen vét, vagy a földjébe leütött karót vagy cölveket más által akár csak gondatlanságból is megrongáltatni engedi, vagy a megrongálót s általában az ezen tilalom ellen vétőket a kapitányi hivatalnál nem jelenti, az 1879. évi XL. törvény értelmében elzáráson felül pénzbüntetéssel is sújtatni fog.

Szentes, 1885. május 8.

Sarkadi N. Mihály
polgármester.

Hirdetés.

A ref. egyháztanács folyó évi 75. sz. határozata alapján figyelmeztetnek az egyházközségi tagok, hogy habár az ez évi egyházi adó az annak egyik alapját képező állami adó után — nem lévén készen az állami adókirovás — kivétel nincs is: egyházi adójukat, mely páronként 4 frt 55 krban, állami adó forintok után pedig 9 krban állapított meg, felerészben folyó hó 15-ig annyival is inkább befizetni igyekezzenek, mivel azon időn túl félévi kamat fog utána szedetni.

Szentes, 1885. május 8.

Kristó Nagy István
főgondnok.

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy a szajol-kunszentmártoni vasut vonal megnyitásával Kunszentmártonban törvényszékiileg bejegyzett cégem alatt

bizományi és szállítási üzletet

nyitok, s midőn a nagyérdemű közönség pártfogását kérem, biztosíthatom, hogy úgy a pontos és gyors kiszolgáltatást, mint díjak jutányos felszámítása mellett a bennem helyezett bizalomnak mindenkor meg fogok felelni.

Tisztelettel
KOHN GÁBOR.

HERE ELADÁS.

A bökény-mindszenti tiszaszabályozó társulat gátjain a here eladás **f. hó 11-én** fog megkezdetni.

A here egész nyári vágásra, apróbb részletekben a helyszínen nyilvános árverés mellett lesz eladva. a következő sor- és időrend szerint:

F. hó 11-én reggel 8 órakor a mindszenti határban, Szegfű csárdánál kezdve s az nap a szegvári határig;

12-én reggel 8 órakor a szegvári határ alsó részénél kezdve a Rác-féle őrházig;

13-án a bökényi csárdánál folytatva tart az eladás.

Szentes, 1885. május 7.

Sima Ferenc
társulati igazgató.

Krausz Márk első szentesi sirkő-, érc- és fakoporsó főraktára.

Bátorkodom a n. é. helybeli és vidéki t. közönségnek becses tudomására hozni, hogy itt helyben a **Pollák Emánuel-féle házban**, a görög templommal átellenben egy

DÚSAN BERENDEZETT

SÍRKŐ-RAKTÁRT

tartok, melyben **vörös márványból, fehér és szürke porosz gránitból, továbbá fekete syenitből** készült sirkövek bármily nagyságban és alakban a lehető legjutányosabb áron kaphatók. — Ajánlom továbbá a t. közönség figyelmébe

érc- és fakoporsó készletemet,

mindenféle atlasz-, szating- és csipke-szemfődeleket, párnát, halotti ruhát, lepedőt és művirágkoszorúkat, szóval nálam a temetéshez szükséges minden cikk azért is jutányosan kapható, mert e cikkeket magam készítem.

A kire tehát azon szomorú kötelesség vár, hogy sirkövet kell felállítani vagy temetést rendezni, sziveskedjek raktáromban megfordulni s meg fog győződni, hogy csak is nálam lehet legolcsóbban úgy a legszebb sirköveket, mint a legjutányosabb temetési cikkeket beszerezni; nemkülönben elvállalok mindenféle köfaragási munkákat, vaskerítéseket, utánavéséseket és aranyozást.

Végül tudtára adom a t. felsőpárti közönségnek, hogy a felsőpárton **Babós József kovácsmester házában** (a Dósa-féle házzal átellenben)

egy csinosan berendezett

sirkő-, érc- és fakoporsó raktárt

valamint a hozzávaló kellékeket tartom s ép oly jutányos áron a t. közönség rendelkezésére bocsájtom.

Raktáromat a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlva, maradtam kiváló tisztelettel

Krausz Márk
műkőfaragó.

A Pollák Emánuel-féle házban.

A Pain-Expeller!

Tizenöt év alatt ezen régebbi házi szerelvényekkel csúsz, kőszvény stb.-nél elért szerencsés gyógyeredményeket kezeskednek arról, hogy egy beteg sem fogja megbánni, ha ome figyelmeztetés által egy kísérlet tételére biratott. A legtöbb családnál már készletben tartatik a valódi horgony-Pain-Expeller. Ára ezen szigoruan szolid eredeti készítménynek igen mérsékelt, ugyanis palackonként 40 és 70 kr. nagyság szerint s a legtöbb gyógyszerárban készletben van. Hamisítvány kiküldése végett, tessék a gyárijegyre „horgony”-ra figyelni. **Richter F. Ad. és társa, Bécs.** — Főraktár **Prágában** az „arany oroszán” gyógyszerárban **Niklasplatz 7.** A Pain-Expeller kapható **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerárban is **Budapest** királyútcá 12. sz. a.

Ruhaszövetek

osakis tartós gyapjuból egy középtermű férfi számára.
3.10 méter } jó gyapjú szövetből 4 frt 96 kr.
} jobb „ „ 8 „ „ „
egy öltönyre } finom „ „ 10 „ „ „
} legfinomabb „ „ 12 „ 40 „
Utazó-plaidok 4, 5, 8 és 12 frtig darabja. Legfinomabb öltönyök, felső (Überzieher), kabát és esőköpeny szövetek tülk, lodon, commis, kammgarn, chevot, tricot, női és billárd-posztók, peruvien, dosking szövetekből ajánl

Alapítottatott **STIKAROFKY JÁNOS** 1866
gyári raktára **Brünnben.**

Minták bérmentve. Mintakönyvek szabó urak számára bérmentellen. Utánvételi küldemények 10frton fel! bérmentve. Posztóraktár om 150,000 frt értékét mindig meghaladja, s így igen természetes, hogy ily nagy forgalomnál kikerülhetlen, miszerint a tömördek sok 1—5 méternyi hosszú maradékok össze ne gyűljenek, melyeket tehát kénytelen vagyok mélyen leszállított gyári áron eladni. Minden józan gondolkodó kénytelen belátni, hogy az ily csekély maradékokból minták nem lehet szétküldeni, mi ha történnek, egy néhány száz minta szétküldése után a maradékokból nem maradna semmi. Ennélfogva valóságos **szédelgés** az, ha posztócégek azt hirdetik, miszerint ily maradékokból mintákat küldenek, holott azon minták egész darabokból és nem maradékokból valók, mely eljárásnál képzelné lehet a szándékot. Maradékok, melyek nem felelnek meg, felcseréltetnek vagy a pénz visszafizetnek. Lévelezések elfogadottnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

Van szerencsém a n. é. gazda közönség szives tudomására hozni, miszerint nálam a legkitünőbb minőségű s tartós szerkezetű

KUKORICZA-MORZSOLÓK rendkívüli olcsó áron, 1 évi jótállással, 27 frttől 52 frtig; továbbá mindennemű **GAZDASÁGI-GÉPEK**

a legkisebb gyári áron kaphatók.

Bátor vagyok ez alkalommal a t. gazda közönség b. figyelmét felhívni I. t. 9. sz. a.

gazdasági-gépműhelyemre, ahol is minden e szakba vágó munkákat, de különösen: **gazdasági-gépek javítását, gőz-cséplőgépek gödörnélküli szalmatűzelésre átalakítását, saját felelősségemmel, szivattyus kútkak leállítását s javítását** a legmérsékeltébb munkadíj mellett gyorsan és pontosan teljesítek.

A n. é. közönség ismételt pártfogását kérem

BUZÁS ALBERT
gépalkatos. I. t. 9. h. sz.

Kiadó szobák.

A Pollák Emánuel-féle házban két egymásba nyíló szoba, Kóhn Gábor házában egy burtozott szoba kiadó. — Értekezni lehet **Kóhn Gábor** úrnál.

297 szám.
tkv. 885

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **László István** végrehajthatónak **Berkes János** hagyatéká elleni 100 frt tőkekövetelés és annak 1882. évi marc. 30-ától járó 8% kamatai iránti végrehajtási ügyében, a csongrádi kir. járásbiróság területén lévő, Csongrád város határában fekvő, a csongrádi 426 sz. tjkvben foglalt fele részben **Berkes János** örökhagyó, másikk fele részben **neje Seres Rozál** nevében lévő 724—725 hrszámú házra és beltelekre o. é. 384 forint és ugyanazon ház utáni osztatlan legelő és réti illetékre o. é. 160 frtban ezennel megállapított kikiáltási árakban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1885. évi május hó 15-ik napján délelőtt 9 órakor** a csongrádi kir. jbiróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Kelt Csongrádon, 1885. évi február hó 19.

A csongrádi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Kazinczy
kir. aljárásbíró.

186. vg. szám.
1885.

Árverési hirdetmény.

Aluirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. jbiróság 810 p. számú végzése által **Bojnec Jakab** javára **Perlfaszter Dávid** csongrádi lakos és kereskedő ellen 229 frt 36 kr. tőke, ennek 1884-ik évi májrs hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 18 frt 50 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felölt és 1277 frt 78 krra becsült, a végrehajtási jegyzőkönyvben összeirt és foglalás alá vett 287 számtól 299 folyó számg összeirt és a 313 folyó számok alatt összeirtottból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladottnak.

Mely árverésnek a 810/1885. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Csongrádon **alperes Perlfaszter Dávid** lakásában leendő eszközzésére **1885 ik év május hó 18-ik napjának délelőtti 9 óraja és a következő napjai** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csongrádon, 1885-ik évi május hó 6-ik napján.

Miskolcgy Ábrahám
kir. bírósági végrehajtó.

Melléklet a „Szentés és Vidéke“ 1885. évi 19-ik számához.

— **A Rába pusztítása.** A Rába folyó Győrme gyében a jobb parton a töltést átszakítván, a Marcal-völgyet és a Felső-tó közt borította el. Eddig Győrme gyében 22,000 hold legjobb minőségű rét s 7500 hold szántó föld (ebből 2500 hold vetés) áll víz alatt, s minthogy a víznek nincs lefolyása, e terület víz alatt is fog maradni. Győrme gyében falvak és emberélet nincs veszélyeztetve, de Sopronme gyében az előtöltött terület sokkal nagyobb és ott falvak is vannak víz alatt.

— **A feltékenység áldozatai.** Baranyame gyei Karancs községben múlt hó végén borzasztó eset történt. Egy Szekeres József nevű, 26 éves fiatal gazda rossz viszonyban élt ne jével, kit hűtlenséggel gyanúsított. Anyjára ütötte-verte őt, hogy a szerencsétlen asszony kénytelen volt férje dühe elől faluról-falura bujdosni. Öt-heti keresés után Szekeres végre Lasko községben rá akadt nejére s úgy köszöntötte be a bírósághoz, hogy az egész falut felgyújtsa, ha a feleségét a községből ki nem utasítja. Mire az asszony kénytelen lévén hazamenni, szüleire ment. Férje, mióta megtalálta, folyton sarkában volt, visszaérkezése után pedig késsel és puskolyal fölegyverkezve, azonnal ne je szüleinek lakására ment és az épen együtt levő családot, apát, anyát és feleségét kegyetlenül össze vissza szurkálta, úgy, hogy az öregek a sebek következtében a földön félholtan terültek el. A nő ekkor felugrott, kikapta férje kezéből a pisztolyt és a gonosz embert egyetlen lövéssel leterítette.

— **Házassági ajánlatokkal ostromolt szakácsnő.** Annak idején említve volt a lapokban, hogy a Brünne n nemrég elhalt dr. Linhardt orvos szakácsnőjének 20,000 ft évi járadékot hagyományozott. Mióta e hír bejárta a lapokat, nem mulik el nap anélkül, hogy az említett szakácsnő, a ki teljes visszavonultságban él, házassági ajánlatot ne kapna.

— **50,000 ft-os alapítvány.** Bécs polgármesterénél megjelent báró Springer Gusztáv s tudára adta, hogy a családtagok atyjuk emlékére 50,000 ft-os alapítványt tesznek, melynek kamataiból évenként 25 munkás és cseléd segélyeztessek. A vallásfelekezett figyelembe nem veendő. Az alapítvánnyal való rendelkezés mindig Bécs polgármesterét fogja illetni.

— **Bátor asszony.** Bécsben nemrég felsült egy rabló. Délután 5 óra tájban azzal az ürügygel kopogtatott be egy Baldauf Mária nevű kiszolgálónőhöz, hogy a na'a bérbeadóndó ágyat megnézi. Mialatt azonban az asszony egy kis kabinetbe vezette, hátulról rárohant s fojtogatni kezdte. Baldauf Mária azonban erőtelen és bátor asszony, kiragadta magát megtámadója kezei közül s a keze ügyébe került kalapácssal hatalmas ütést mért koponyájára. A rabló megtántorodott s azon gondolkozott, hogy ne nyuljon-e végig a padlón, de az asszony segélykiáltásaira jobbnak látta magát összeszedni s megszökni, az elősiető szomszédok már egyedül találtak a bátor nőt fegyverével, a kalapácssal.

— **Fiatal életmentő.** Chmel Eduard, egy borbély 10 éves fia s Huttez hivatalnoknak Lipót nevű 9 éves fia egy délután Bécsben a Duna egy tutaján játszadoztak. Chmel egy darab fát akarván a vízből kiemelni, maga is a fa után esett, de 9 éves társa megmentette. Chmel Eduardot, kinek semmi baja sem történt, szüleihez vezették, a fiatal életmentő pedig — egy rendőrt látva közelébe — megijedt és elfutott.

— **Magas életkor.** Duna-Szerdahelyen a napokban temettek el egy 103 éves asszonyt, pár nap mulva rá pedig egy 106 éves Weiszné nevű asszonyt. Testvérek voltak s mindketten legutolsó napjaikig jó egészségben voltak.

— **Hármat szült.** Diamiska József ujepesti szegény asztalosmester felesége egyszerre három kifejlett egészséges fiugyermeket szült. Ugy az újszülöttek, mint az anya teljesen jól érzik magukat. Az apa kérvényt menesztett Rezső trónörököséhez, melyben felkéri a keresztapaság elvállalására.

— **Asztalos-strike** ütött ki Berlintben. 1200 asztaloslegény szüntette be a munkát.

— **Hat éves angol turistánő.** Néhány nap előtt a cernovici állomásra hat éves angol leányka érkezett, ki Londontól Bécsen át Bukarestbe utazik rokonaihoz. A leányka árva s tizenhét nyelven irt level volt egyetlen utitársa, melyben londoni gyámja arra kéri az utasokat, hogy a kis lányt vegyék védelmükbe. Az utasok e kérésnek nemcsak hogy eleget tettek, hanem még ajándékokkal is elhalmozták.

— **Kivándorlás.** Szegeden a legutóbbi 3 hó alatt 46 család és 37 magán ember nyert külföldre szóló utlevelet. A kivándorlók nagy része iparosokból és kereskedőkből áll. A hiteles kimutatás szerint kivetett a kapitány hivatalban 3 hó alatt 125 utlevél, s még több igazolási jegy. Az utlevelet nyert egyének negyedrésze az iparos osztályból való. Jellemzi ez a szegedi közgazdasági viszonyok nyomásztó voltát, de leginkább a szegediek (kivéve a kivethetőket, mert hát ilyenek is vannak) keserves megélhetési küzdelmét.

— **Szülő gyilkosság.** Dobromilban fekvő Hajska faluban borzasztó gyilkosság történt. Házi vizsály következtében egy Fedia Kazim nevű legynel paraszt f. hó 4-én meggyilkolta ősz, 70 évesnél idősebb szüleit. A gyilkost elfogták.

— **Az eső.** A gazdaközönség aggodalmi tüne dezni kezdenek. A rekkenő hőséget a legutóbbi napokban hűvösebb idő váltotta fel és a csapadék, mely a levegő változást kísérte, igen jó hatással volt a növényzetre. Az ország majdnem minden részében bő esőzés állott, mely a vetéseknek me adta a soká nélkülözött nedvet. A termési kilátások enél fogva ismét kedvezőre fordultak.

— **A forintosok napjai meg vannak számlálva.** A magyar és osztrák parlamentben igen rokonszenves fogadtatásra talált azon eszme, hogy a forintos pénze gy-

ség helyett a frank vagy márka hozassék be s így rövid idő mulva komolyan fognak e tárgygyal foglalkozni és a miniszteriumban megteszik a szükséges tanulmányokat. A forintosoknak tulajdonítják általában, hogy az élet nálunk sokkal drágább, mint Német- és Franciaországban. Ez esetben nem csak a forint válnék kisebb értékűvé, hanem a krajcár helyébe is kisebb centime lépne, s az árváltoztatás kevésbé merev alakban menne végbe. Mert most, ha a detail eladásnál csak fél krajcárral kell megdrágítani valamely cikk árát, azonnal egy krajcárral emelik az árt és fordítva. De a márka vagy a frank fogadtassék-e el, erre nézve eltérők a nézetek, a frankrendszer hívei azonban többségben vannak. Romániában, Szerbiában, mely országokkal élénk kereskedelem összeköttetésben állunk, a frank-rendszer uralkodik. Alapjában véve az új érték ugyanaz lesz, ami a régi, csak az alak lesz más. Németországnak van arany márkája, Franciaországnak arany frankja, nekünk majd lesz ismét csak papír márkánk, vagy papír frankunk.

— **Kiő? A „Vasme gyei Közlöny“-ben olvassuk a kövteők érdekes történetet: Ez előtt körülbelül 6 évvel a Duna árja egy bölcsőt ragadott magával, benne egy kedves szőke fiugyermek pihent, s minden, mi vele volt, tehetős szülőkre vallott. A kis ártatlant egy csordásnak sikerült kifogni, a kinek már 3 leánya levőn, végtelenül megörült, hogy most az isten kis fiúcskával is megajándékozta az ő hazát. Azóta a gyermeket feltékeny gondnal őrzik, nevelik s tanítatják. A gyermektaláló csordás most is őrzi a bölcsőt. — Eddig a történet. Nem lehet tudni, hogy a gyermeket véletlenül ragadta-e el a Duna árja, vagy bűnös szándékból dobták bele.**

— **Szeged város kölcsöne.** Szeged város az államtól nyert 5 és fél millió kölcsönét ez évben kezdi törleszteni. A kamat és törlesztés 330,000 forintot tesz évenként. A pénzügyminiszter april 1-én követelte már ezen összeg felének lefizetését, de Szeged városának sikerült május 10-ikéig halasztást nyerni. Tegnapelőtt fizetett le a város 110,000 ft-ot, s egyuttal megkérte az adófelügyelőséget, hogy a hátralékos összegnek behajtásával várjon még egy darabig. A szegediek reménylik, hogy a kormány nem fog e miatt túlterhes kamatköveteléssel fellépni.

— **Névnélküli nők.** A koreai nők annyira lényegtelen személyeknek tekintetnek, hogy nevük sincs; ennek vagy annak leánya, neje vagy anyja, ez összes megkülönböztetésük.

— **Kedélyes isteni tiszteletet szokott rendezni Boston közelében egy vallásfelekezet.** Miként a quakereknek, náluk is szónokolhat bárki. Az első prédikátor négy shillinget fizet, az utána következők egy-egy shillinget. Aki pedig szóra soha sem nyitja föl száját, annál inkább foglalkoztatja az isteni tisztelet végén rendezett lakoma alkalmával.

— **128 ház leégése.** A nikolsburgi kertülethez tartozó Alsó-Tanowitz mezővárosban f. hó 22 ikén délután nagy tűz volt, mely a hirtelen támadt szél által éleszítve a városnak csaknem negyedét, 128 házat, e között 20 nagyobb gazdasági épületet a pajtákkal együtt hamvasztott el. Fájdalom, több emberélet is esett áldozatul, amennyiben a tűz alkalmával két asszony és két gyermek megfúlt, egy pedig égési sebek következtében másnap meghalt. Ezeken kívül még többen szenvedtek súlyos égési sebeket. Számos házi állat, házi és gazdasági szer esett áldozatul. A lakosok nyomora igen nagy.

— **Szeben vármegye** és a magyar közművelődési egyesület. A belügyminiszter Szebenmegye közgyűlésének ama határozatát, melyet az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” ügyében március hó 28 ikán hozott, megsemmisítette, mivel a megye nem illetékes arra, hogy ily egyesületek létjoga felett ítéletet hozzon.

— **A szegedi színházégés emberáldozata.** A színházi katasztrófnak emberélet is esett áldozatul. Az áldozat: Varga László mészárosmester, a mészáros ipartársulat elnöke s ref presbiter. Déután éppen akkor jött befelé, mikor a színház kigyuladt. A mint a takaréktári épületnél a Széchenyi-térre kilépett, egyszerre szemébe ötlött a rémes látvány. Ez oly hatással volt a kővér, vérmes emberre, hogy megkábult bele. Ilyen állapotban lépett be a takaréktári épületben levő „Szöllőfűrt” vendéglőbe s e szavakkal: „Jaj istenem, — látják a tüzet!” egy pohár vizet kért. A pincér azonnal vitt neki s Varga, a mint utána nyult, egyszerre összeesett s élettelenül terült el a padlón. Javabeli, mintegy 50 éves, derék, szorgalmas ember s kitűnő családapa volt, a kinek váratlan halála fő nélkül maradt családján kívül is ismerőseinek széles körében kelt ószinte részvétet.

— **Megrendelt menyasszonyok.** A kivándorlók közt, kik évenként kimennek az Újvilágba szerezni próbálni, igen sok van olyan, kiket levélben rendeltek meg feleségeikül. Az Egyesült Államok nyugati részén tudvalevőleg igen kevés nő van, s azon a vidéken leginkább német leányzók után sovárognak. Nem csuda tehát, ha az ide vándorolt többnyire németek hazájukból hozatnak maguknak feleséget. Érdekes ezeknek a fogadása, mikor New-Yorkba megérkeznek. A hamburg-amerikai hajótársaság várótermet épített nekik, s ebben jobbra házasulandók vannak, s várják menyasszonyaik megérkezését. Láthatni itt farmereket, marhatenyésztőket, gyarmatosokat, uracsoakat, kereskedőket, iparosokat, kik többnyire német kivándorlottak, valamennyien ünnepi öltönyben jelennek meg; hallgatagon, idegesen, remegő szívvel sétálgatnak le s fel a váróteremben. Neha-néha idegesen néznek egy arcképet. Hirtelen hallik a kiáltás: „Gellért postagözös feltűnt a láthatáron!” Ekkor azután megkezdődik az intégetés zsebkendőikkel. Kevés vártatva a hajó-óriás benn van a kikötőben. Ekkor mindenki a hajóhid felé tolong; s minden házasulandó a jóvendőbelit iparkodik feltalálni. Ilyenkor aztán a leg

mulatságosabb jelenetek fordulnak elő. Az egyik csaladokozott reményeiben, a másik elégedett arcot vág, végre aztán minden zsák megtalálja a maga foltját, s vagy rögtön esküdni mennek, vagy pedig kiki haza röpfli jóvendőbelijét, s otthon tartja meg az esküvőt baráti és rokonai körében.

CSARNOK.

A munka templomában.

— Alkalmi költemény az orsz. kiállítás megnyitására. —

Városban város, városban egy ország.
Hogy nőtt fel itt ez épület-sereg?
Tulán élő tündérek varázsolták?
Titánok építék? Ki mondja meg?
Nem, E remek nem tündérek varázsa,
Tilda kezét nem jelzi egy haraszt,
Amit látsz, bár szem, szív s lélek csodálja,
Emberkéz, emberész alkotta azt.

Kiről azt hitte az egész világ,
Hogy barbár nép, hogy nincsen kulturája;
A külföld itt képzelte Ázsrát,
Mi voltunk a műveltség végvártára.
Im a magyar most bátran sikra lépve,
Ezer művére büszkén rámutat:
Művelt nyugat, jer, palotámba lépj be,
Ismerj meg, ismerj el, add meg magad!

Ami kincset rejt Kárpát hármass orma,
Mít Alföld dús rónája megterem,
Ami hal csak él a négy nagy folyambá,
Mind egybegyűjtve van itt e helyen;
Mít e hazában ész s kéz megteremtett,
Mít szült művészet, tudomány, ipar,
Mind elhozá a legjobbat, legszebbet,
Hogy megmutassa, mit tud a magyar.

És mindezt az izléses rendező kéz
Minő pompás keretbe fogta be.
Ragyogó kép — a szem bár merre is néz,
Lelküink betelni alig tud vele.
Dagasztja keblünk jól ez önérzet,
S örömtől büszkén feldobog szívünk,
Magunk tudtuk már, hogy van, él e nemzet,
De a külföld előtt csak most: — leszünk.

Konduljatok meg jelt adó harangok,
Röppenj el megnyitó királyi szó!

Uj, szebb kor jöttét hirdetik e hangok,
Egy szebb korét, amely áldáshozó.
— Jertek, jertek a munka templomába,
Elkészíték már az oltárokat,
Melynek azt hirdeti minden paránya:
Hogy a magyar nép nagy, művelt, szabad!

Kovács Sándor.

A P R Ó S Á G.

Jó étvágya t. — Pincér, ez a leves nagyon hideg!
— Lehetetlen! Én melegnek találtam.
— Hogyan? Ön tehát megkóstolja az ételeket?
— Korántsem. Csak az ujjam hegyét dugom bele,
hogy megtudjam, meleg e vagy hideg?

Két léha fiatalember sétált a váci utcán,
fényes kirakatu boltok, fényes jövő-menők között.
— Barátom — szól az egyik — ha ugy vaktában
most 50 ezer forintot találál, mit csinálál?
Ötszáz forint jutalmat adnék annak, aki elvesztette.

Hát csakugyan ilyen magasan volt az árviz?
kérdi a mesterlegény a ház előtt ácsorgó gazdát — a
ház eresz alatt levő vízjegyre mutatva.
— Dehogy! okosodik a gazda, azok az istente-
len kölykök minduntalan levakarták, most hát feltettem
az eresz alá, ott aztán el nem érik.

— X. Hallom, hogy házat vettél.
— Y. Igen.
— X. Hol?
— Y. A szathmári utcában; mert most ez a leg-
népesebb utca.
X. Hja persze! ott jár el a csorda!

Megszokta már B. báróné hiába várja uj ru-
háját. Pedig már nyolc óra van. Elküldi tehát inasát a
szabóúrhoz s mivel az éso esik, kocsira ad neki pénzt.
Az inas fel óra múlva jön vissza, egészen átázva.
A ruha, melyet magával hoz, szintén kiment for-
májából az eső miatt.
A báróné haragosan szól:
— Hát nem mondám önnek, hogy kocsit vegyen?!
— Vettem is asszonyom, — mondá bocsánatot es-
dő hangon Jean; — de képzelje csak, mi történt ve-
lem. Mikor haza érek, azon veszem magamat észre, hogy
csupa megszokásból a kocsis mellett foglaltam helyet
a bakon.